

קטלוג
אמנות

Art
Catalogue

CASSIA
JERUSALEM

Cassia, Jersualem

In the past three years, Cassia, Jerusalem—designed by architect Yacov Rechter, and inaugurated in 1981—has undergone an extensive renovation, and much of it is now dedicated to the presentation and promotion of contemporary Israel art. The hotel furnishes its guests with a unique art experience thanks to the wide variety of artworks in diverse media by prominent Israeli artists, including Ayelet Carmi and Meirav Heiman, Meydad Eliyahu, Dor Guez, Mahmood Kaiss, Peter Jacob Maltz, Esther Schneider, Nevet Yitzhak, and others, purchased for it. The works – some created especially for the hotel, and others adapted to it – are displayed in the hotel's public spaces across all its floors and in its 153 rooms, reflecting concepts and images pertaining to Jerusalem's holy and mundane landscapes, the city's chronicles, and the socio-political issues informing its tangled daily reality. Hotel guests are thus afforded an experience of Israeli art at its prime, encountering the best artists currently working in Israel.

Regarding itself as an integral part of the city's cultural fabric, the hotel is committed to the promotion and exposure of art created in the city. As part of this approach, it initiates activities with local schools, gives grants and awards to students studying in the city's various art schools, and collaborates with these institutions. In November 2019, the Omphalos Gallery for Contemporary Art was inaugurated at the hotel, serving as a venue for changing exhibitions featuring students and alumni of Jerusalem's art schools: Bezalel, Musrara, etc.

קסיה , ירושלים

קסיה , ירושלים, שתוכנן על ידי האדריכל יעקב רכטר ונחנך בשנת 1981, עובר בשלוש השנים האחרונות תהליך נרחב של התחדשות, וחלק מרכזי בו מוקדש להצגה ולקידום של אמנות ישראלית עכשווית. המלון מעניק למתארחים בו חוויית אמנות ייחודית בזכות מגוון רחב של יצירות בטכניקות שונות, שנרכשו עבורו, פרי יצירתם של אמנים ישראלים בולטים, ביניהם מידד אליהו, דור גז, נבט יצחק, איילת כרמי ומירב היימן, פיטר יעקב מלץ, מחמוד קייס, אסתר שניידר ועוד. העבודות, שחלקן נוצרו במיוחד עבור המלון, ואחרות הותאמו לו, מוצגות במרחב הציבורי בכל קומות המלון וכן ב-153 חדריו, ומשקפות רעיונות ודימויים, הנוגעים לנופי הקודש והחול של ירושלים, לתולדות העיר ולסוגיות חברתיות-פוליטיות, השזורות במציאות החיים המורכבת בה. כך זוכים אורחי המלון לחוות את האמנות הישראלית במיטבה ולהתוודע לבכירי האמנים הפועלים כיום בישראל.

המלון רואה את עצמו כחלק בלתי נפרד ממרקם התרבות של העיר ירושלים, וככזה הוא מחויב לקידום האמנות הנוצרת בה ולחשיפתה. בהתאם לתפישה זו יוזם המלון פעילויות עם בתי ספר בעיר, מעניק מלגות ופרסים לסטודנטים במחלקות האמנות השונות הפועלות בה ומקיים שיתופי פעולה עם אותם מוסדות. בנובמבר 2019 נחנכה במלון גלריה אומפלוס לאמנות עכשווית, המשמשת כחלל לתערוכות מתחלפות של בוגרים ושל סטודנטים מבתי הספר לאמנות בירושלים: בצלאל, מוסררה ועוד.

עופר ללוש

נ' 1947, תוניסיה; חי ופועל בישראל

אליהו, 1987 תצריב, 105x76 ס"מ
הודפס והוצא לאור על ידי סדנת ההדפס ירושלים

סגנונו האמנותי של הפסל, הצייר ואמן ההדפס, עופר ללוש, מתאפיין באינטנסיביות ובתזזיתיות. בתצריב אליהו הוא מעלה באוב את נופה האיקוני של העיר, כפי שהוא נראה מגג סדנת ההדפס ירושלים, נוף המשמש כרקע לדמות ירושלמית. העיר והדמות גם יחד נראות כחזיונות, העלולים להיעלם בכל רגע.

Ofer Lellouch

(b. 1947, Tunisia; lives and works in Israel)

Elijah, 1987, etching, 76x105 cm
Printed and published by the Jerusalem Print Workshop

An Israeli sculptor, painter, and print artist, Ofer Lellouch's work is characterized by restless intensity. In Elijah, he evokes the iconic landscape of the city as seen from the rooftop of the Jerusalem Print Workshop, which forms a backdrop for a local figure. Both the city and the figure are akin to fleeting visions, bound to disappear any moment.

נועם רבינוביץ

(נ' 1950, ישראל; חי ופועל בישראל)

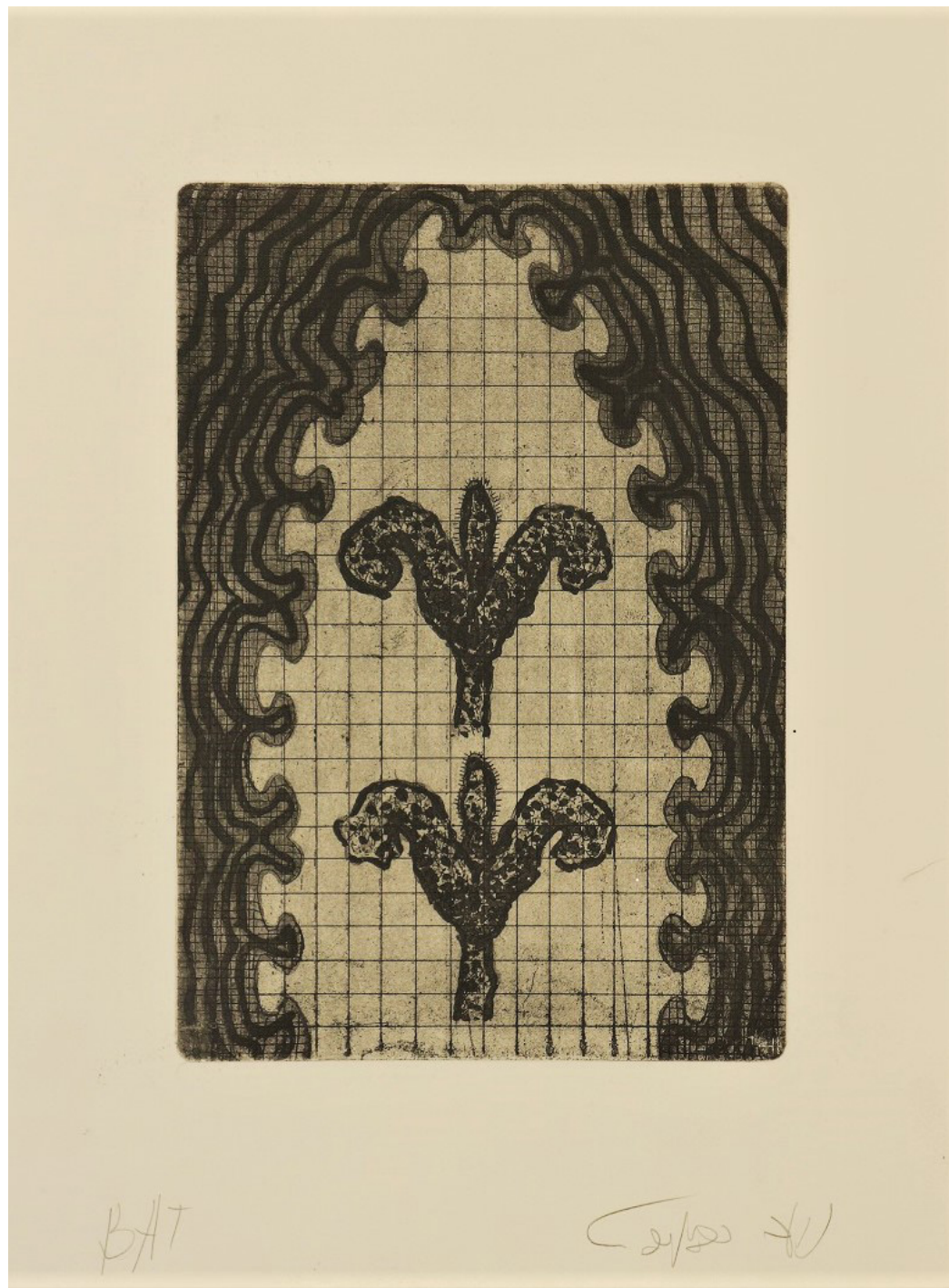
הצמחייה (פלורה) המקומית והתגלמותה באדריכלות ובאמנות הירושלמית מצויות בלב סדרת התצריבים ללא כותרת (פלורת סדנת ההדפס). נועם רבינוביץ עוקב אחר סימנים בוסניים שונים בבניין סדנת ההדפס ירושלים ומעמיד אותם במוקד התעניינותו. הוא חוקר את צורותיהם ואת מופעיהם השונים, את האסתטיקה, את המיתולוגיה ואת הסימבוליזם התרבותי שלהם, ומרכיב מהם הצעה למערכת סמלים חדשה.

Noam Rabinovich

(b. 1950, Israel; lives and works in Israel)

Local flora and its incarnation in Jerusalem's art and architecture are at the heart of Noam Rabinovich's etching series Untitled (Print Workshop Flora). Rabinovich traces various botanic elements in the Jerusalem Print Workshop building, making them into centerpieces. Exploring their forms and variations, their aesthetics, myths, and cultural symbolism, he composes a proposal for a new set of symbols.

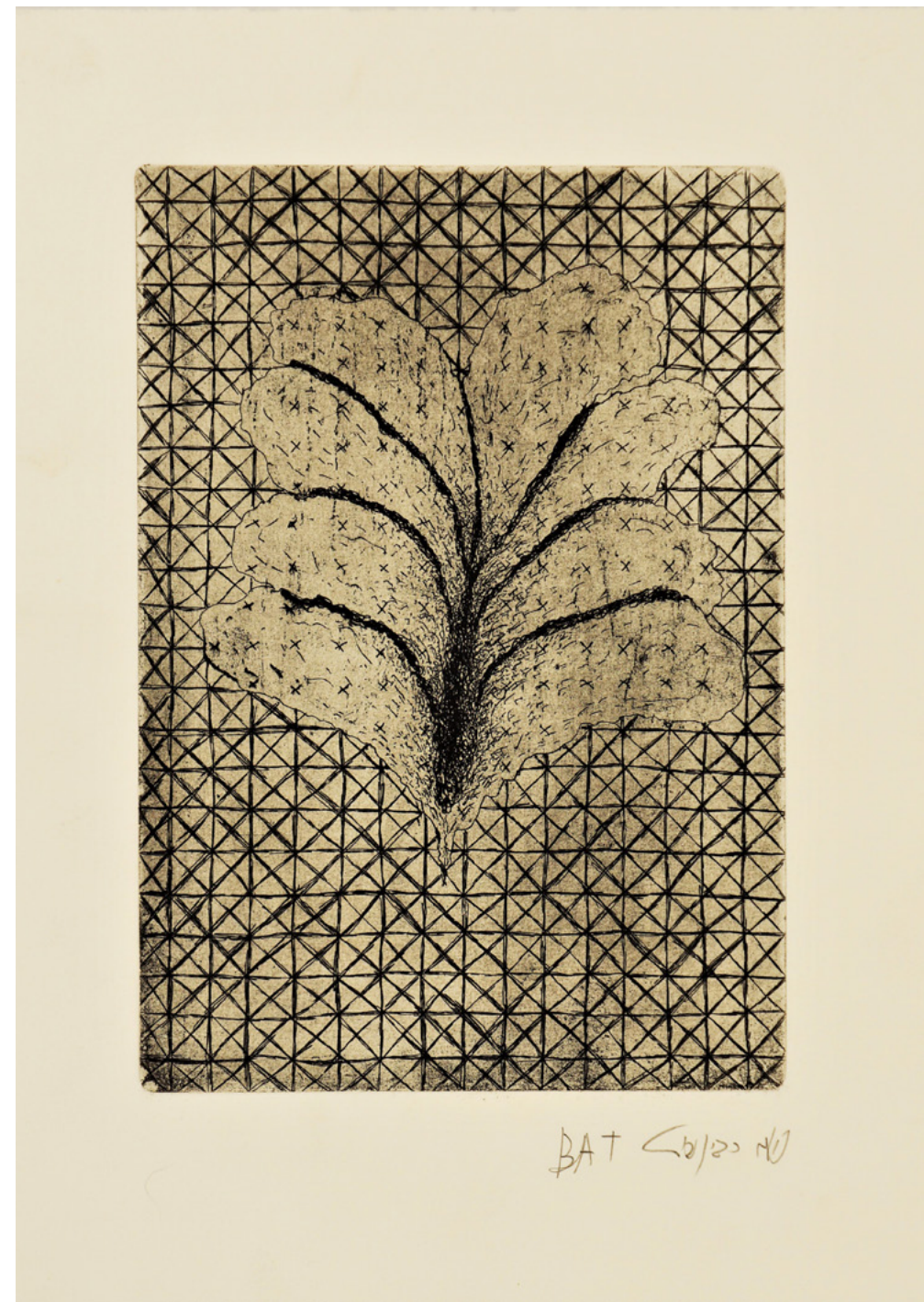

נועם רבינוביץ
(נ' 1950, ישראל; חי ופועל בישראל)

מתוך הסדרה ללא כותרת (פלורת סדנת ההדפס), 2008, תצריב, 6 עבודות, 38x26.5 ס"מ כ"א
הודפס והוצא לאור על ידי סדנת ההדפס ירושלים

Noam Rabinovich
(b. 1950, Israel; lives and works in Israel)

From the series Untitled (Print Workshop Flora), 2008, etching, 6 works, 38x26.5 cm each.
Printed and published by the Jerusalem Print Workshop

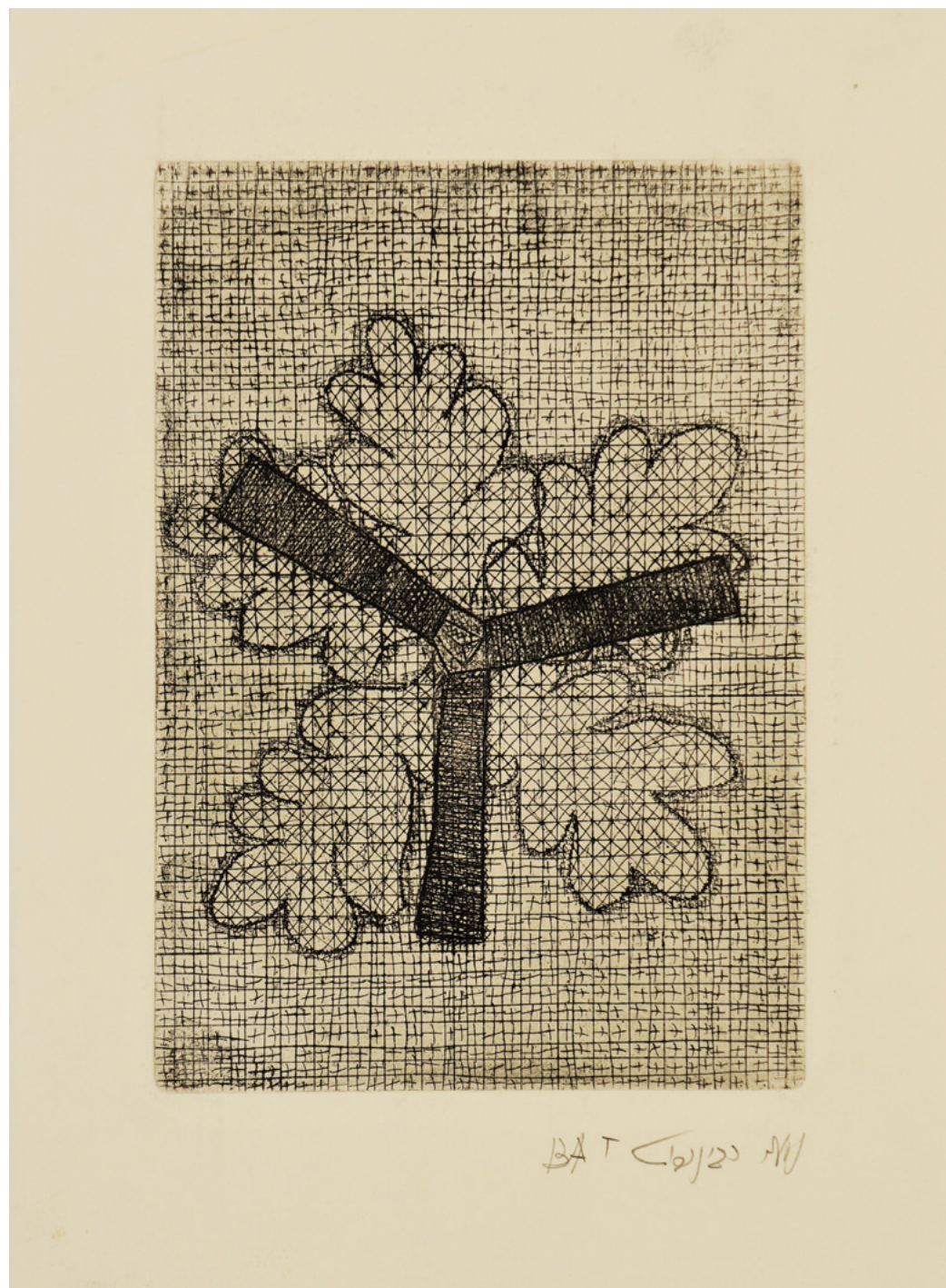

נועם רבינוביץ
(נ' 1950, ישראל; חי ופועל בישראל)

מתוך הסדרה ללא כותרת (פלורת סדנת ההדפס), 2008, תצריב, 6 עבודות, 38x26.5 ס"מ כ"א
הודפס והוצא לאור על ידי סדנת ההדפס ירושלים

Noam Rabinovich
(b. 1950, Israel; lives and works in Israel)

From the series Untitled (Print Workshop Flora), 2008, etching, 6 works, 38x26.5 cm each.
Printed and published by the Jerusalem Print Workshop

נועם רבינוביץ
(נ' 1950, ישראל; חי ופועל בישראל)

מתוך הסדרה ללא כותרת (פלורת סדנת ההדפס), 2008, תצריב, 6 עבודות, 38x26.5 ס"מ כ"א
הודפס והוצא לאור על ידי סדנת ההדפס ירושלים

Noam Rabinovich
(b. 1950, Israel; lives and works in Israel)

From the series Untitled (Print Workshop Flora), 2008, etching, 6 works, 38x26.5 cm each.
Printed and published by the Jerusalem Print Workshop

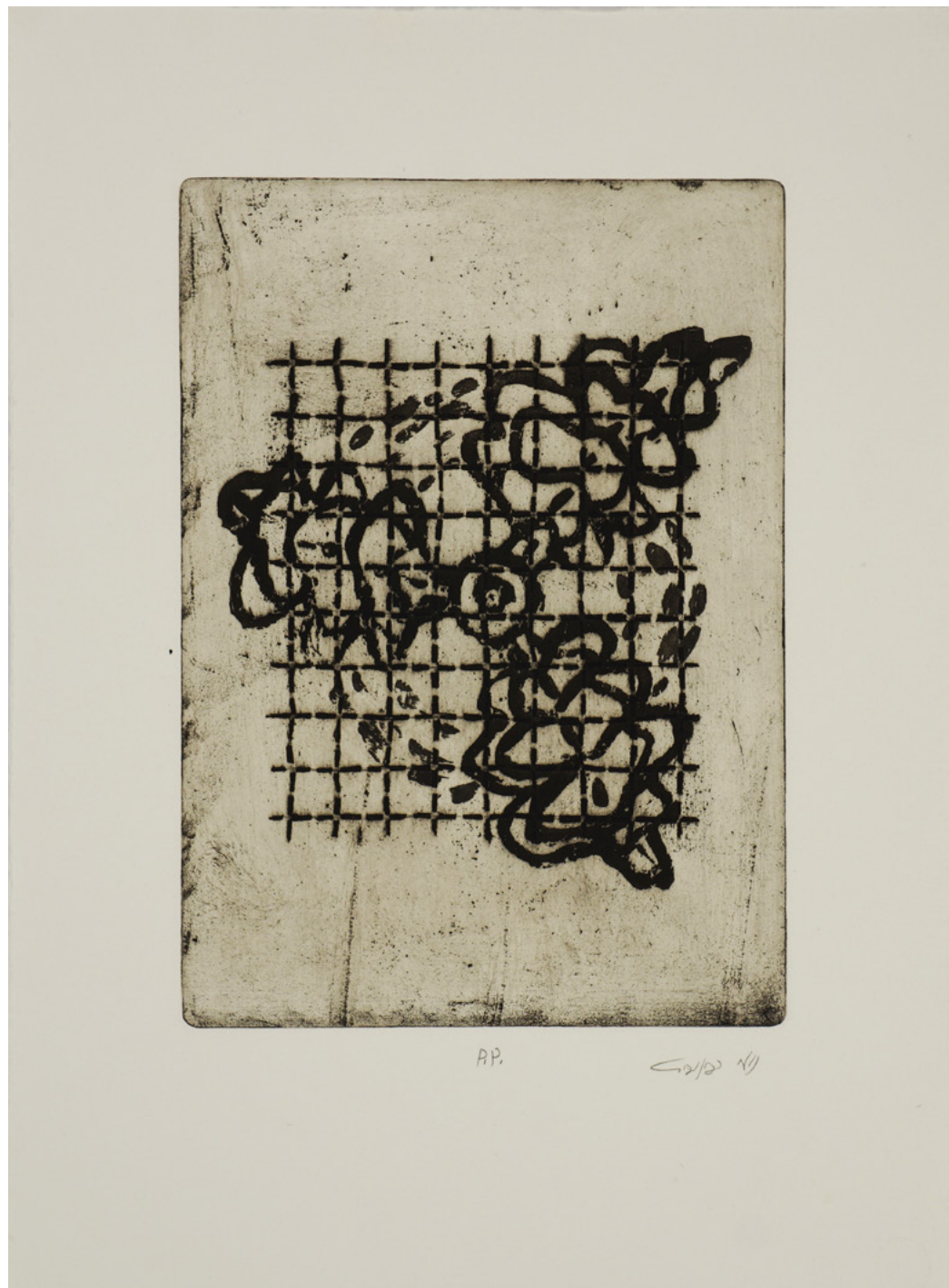

נועם רבינוביץ
(נ' 1950, ישראל; חי ופועל בישראל)

מתוך הסדרה ללא כותרת (פלורת סדנת ההדפס), 2008, תצריב, 6 עבודות, 38x26.5 ס"מ כ"א
הודפס והוצא לאור על ידי סדנת ההדפס ירושלים

Noam Rabinovich
(b. 1950, Israel; lives and works in Israel)

From the series Untitled (Print Workshop Flora), 2008, etching, 6 works, 38x26.5 cm each.
Printed and published by the Jerusalem Print Workshop

נועם רבינוביץ
(נ' 1950, ישראל; חי ופועל בישראל)

מתוך הסדרה ללא כותרת (פלורת סדנת ההדפס), 2008, תצריב, 6 עבודות, 38x26.5 ס"מ כ"א
הודפס והוצא לאור על ידי סדנת ההדפס ירושלים

Noam Rabinovich
(b. 1950, Israel; lives and works in Israel)

From the series Untitled (Print Workshop Flora), 2008, etching, 6 works, 38x26.5 cm each.
Printed and published by the Jerusalem Print Workshop

נועם רבינוביץ
(נ' 1950, ישראל; חי ופועל בישראל)

מתוך הסדרה ללא כותרת (פלורת סדנת ההדפס), 2008, תצריב, 6 עבודות, 38x26.5 ס"מ כ"א
הודפס והוצא לאור על ידי סדנת ההדפס ירושלים

Noam Rabinovich
(b. 1950, Israel; lives and works in Israel)

From the series Untitled (Print Workshop Flora), 2008, etching, 6 works, 38x26.5 cm each.
Printed and published by the Jerusalem Print Workshop

אתי אברג'ל

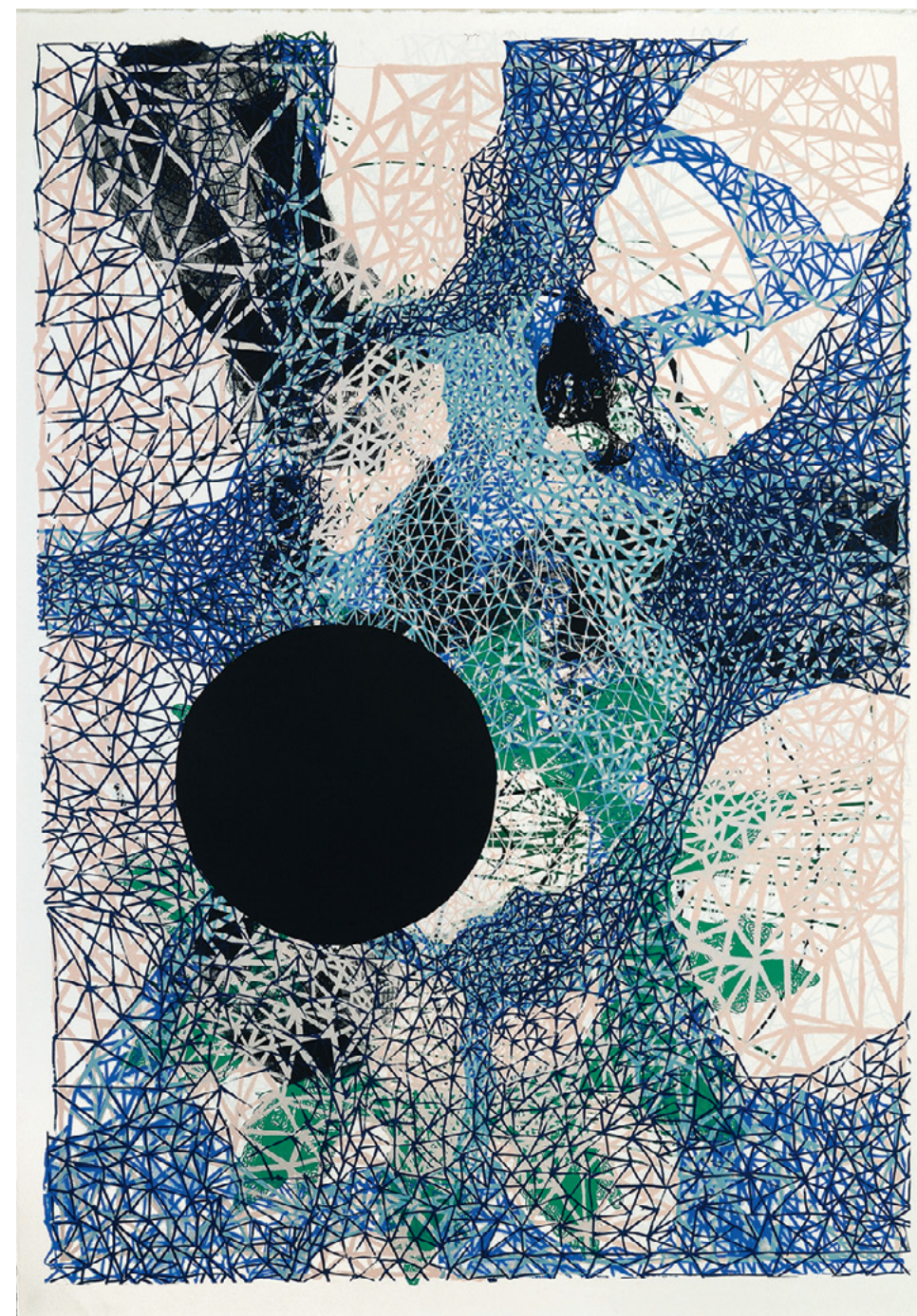
(נ' 1960, ישראל; חיה ופועלת בישראל)

הדפסיה של הפסלת אתי אברג'ל יוצרים מעין מרבדים או מעשי רקמה מסתוריים, ובה בעת נדמים למפות שמים. הם מורכבים משכבות של סבכי רישומים, ובתוכם מוטמעים דימויים, חלקם תצלומי רדי-מייד של פסלים ושל אובייקטים – ביניהם גם מיצב שיצרה האמנית במוזיאון ישראל בירושלים, ובו נעליים מרוקאיות, קטע מפסל המזבח של ברניני, האקסטזה של מריה הקדושה ברומא, שמלות מרוקאיות מסורתיות ועוד. ההדפסים מייצרים מארג, שבו מיטשטשות ההבחנות בין מזרח למערב, בין היסטוריה קולקטיבית לזיכרון אישי, והם מותכים לכדי רצף חזותי מופשט אחד.

Etti Abergel

(b. 1960, Israel; live and works in Israel)

Sculptor Etti Abergel's screenprints form mysterious carpets or embroideries, while concurrently calling star maps to mind. They were created from layers of tangled drawings, in which the artist embedded various images, some of them readymade photographs of sculptures and objects-including an installation featured by the artist at the Israel Museum, Jerusalem, comprising Moroccan shoes, an excerpt from Bernini's altarpiece The Ecstasy of Saint Teresa in Rome, traditional Moroccan robes, etc. The resulting print array blurs the distinctions between East and West, collective history and personal memory, melting them into a single abstract visual sequence.

אתי אברג'ל

(נ' 1960, ישראל; חיה ופועלת בישראל)

מתוך הסדרה שטיח, 2006, הדפס רשת, 106x76 ס"מ
הודפס והוצא לאור על ידי סדנת ההדפס ירושלים במסגרת הפרויקט "שיטוטים בחלל ההדפסי" (2007)

Etti Abergel

(b. 1960, Israel; live and works in Israel)

From the series Surface, 2006, screenprint, 106x76 cm
Printed and published by the Jerusalem Print Workshop as part of the project
"Wandering in the Print Space" (2007)

אתי אברג'ל

(נ' 1960, ישראל; חיה ופועלת בישראל)

מתוך הסדרה שטיח, 2006, הדפס רשת, 106x76 ס"מ
הודפס והוצא לאור על ידי סדנת ההדפס ירושלים במסגרת הפרויקט "שיטותים בחלל ההדפסי" (2007)

Etti Abergel

(b. 1960, Israel; live and works in Israel)

From the series Surface, 2006, screenprint, 106x76 cm

Printed and published by the Jerusalem Print Workshop as part of the project

"Wandering in the Print Space" (2007)

אתי אברג'ל

(נ' 1960, ישראל; חיה ופועלת בישראל)

מתוך הסדרה שטיח, 2006, הדפס רשת, 106x76 ס"מ
הודפס והוצא לאור על ידי סדנת ההדפס ירושלים במסגרת הפרויקט "שיטותים בחלל ההדפסי" (2007)

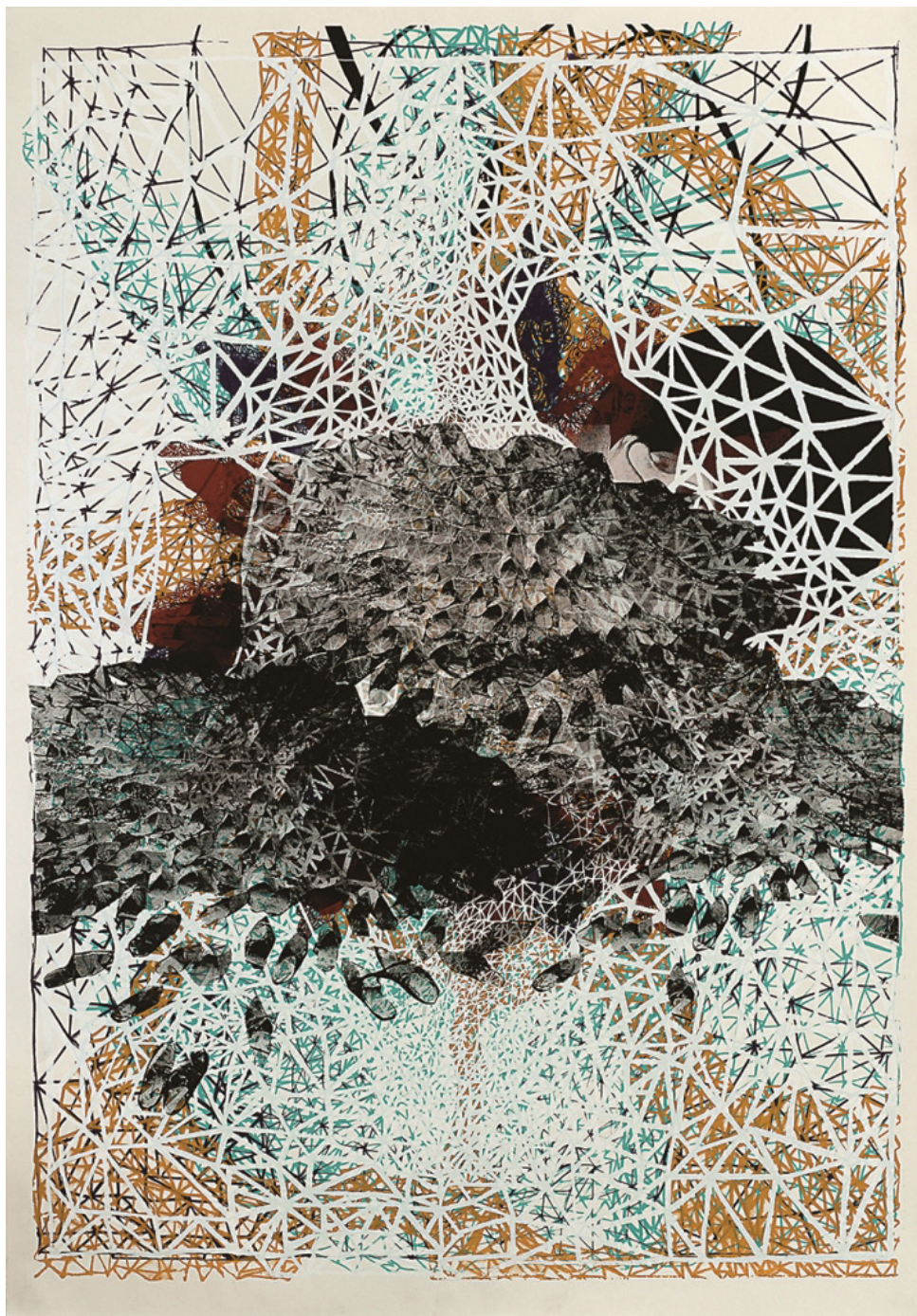
Etti Abergel

(b. 1960, Israel; live and works in Israel)

From the series Surface, 2006, screenprint, 106x76 cm

Printed and published by the Jerusalem Print Workshop as part of the project

"Wandering in the Print Space" (2007)

אתי אברג'ל

(נ' 1960, ישראל; חיה ופועלת בישראל)

מתוך הסדרה שטיח, 2006, הדפס רשת, 106x76 ס"מ
הודפס והוצא לאור על ידי סדנת ההדפס ירושלים במסגרת הפרויקט "שיטוטים בחלל ההדפסי" (2007)

Etti Abergel

(b. 1960, Israel; live and works in Israel)

From the series Surface, 2006, screenprint, 106x76 cm

Printed and published by the Jerusalem Print Workshop as part of the project

"Wandering in the Print Space" (2007)

עילית אזולאי

(נ' 1972, ישראל; חיה ופועלת בגרמניה ובישראל)

עילית אזולאי דולה שאריות מן העבר באמצעות המצלמה, משל הייתה ארכיאולוגית או היסטוריונית: מכתבים, תצלומים ישנים, אלמנטים אדריכליים, סיפורים נשכחים, זיכרונות מודחקים והיסטוריות חבויות. במקרה שלפנינו מדובר בשרידים שמצאה בבניין סדנת ההדפס ירושלים, שנבנה באמצע המאה ה-19. בד בבד היא בוחנת מקרוב את ממצאי ההווה ומאחה אותם לכדי פוטומונטאז'ים בתצריב ובהדפס רשת – שכבות של דימויים צפים בתוך קומפוזיציות סוריאליסטיות, הממזגות שוב ושוב את העבר אל תוך ההווה.

lit Azoulay

(b. 1972, Israel; lives and works in Germany and Israel)

lit Azoulay draws remnants of the past with her camera as if she were an archaeologist or a historian: letters, old photographs, architectural elements, forgotten stories, suppressed memories, and latent histories. In this case, these are vestiges found at the Jerusalem Print Workshop building, constructed in the mid-19th century. At the same time, she examines finds of the present, fusing them to create etched and screenprinted photomontages—layers of images that float in new hybrid, surreal compositions, meshing the past into the present over and over again.

עילית אזולאי

(נ' 1972, ישראל; חיה ופועלת בגרמניה ובישראל)

הרבי האדום, מתוך הסדרה סיפורי אמיתות, 2016, הדפס רשת ותצריב צילומי, 76x56 ס"מ
הודפס והוצא לאור על ידי סדנת ההדפס ירושלים במסגרת הפרויקט "תחת מכבש ההיסטוריה" (2007)

Ilit Azoulay

(b. 1972, Israel; lives and works in Germany and Israel)

The Red Rabbi, from the series La Veritas, 2016, screenprint and photo-etching, 76x56 cm
Printed and published by the Jerusalem Print Workshop as part of the project
"Under the Press of History" (2007)

עילית אזולאי

(נ' 1972, ישראל; חיה ופועלת בגרמניה ובישראל)

לוסיל ברצ'י, מתוך הסדרה סיפורי אמיתות, 2016, הדפס רשת ותצריב צילומי, 76x56 ס"מ
הודפס והוצא לאור על ידי סדנת ההדפס ירושלים במסגרת הפרויקט "תחת מכבש ההיסטוריה" (2007)

Ilit Azoulay

(b. 1972, Israel; lives and works in Germany and Israel)

Lucille Berchi, from the series La Veritas, 2016, screenprint and photo-etching, 76x56 cm
Printed and published by the Jerusalem Print Workshop as part of the project
"Under the Press of History" (2007)

Larry Abramson

(b. 1954, South Africa; lives and works in Israel)

Israeli Landscape (with Gutman, Tepler, Eisenscher, Steinhardt, Simon, Shorr), 2008, etching, soft-ground, and aquatint, 80x240 cm

Printed and published by the Jerusalem Print Workshop

Larry Abramson composed a hybrid landscape from silhouettes of sections extracted from paintings depicting the local landscapes by six Israeli artists from different periods. The resulting skyline spans the kibbutz and the Hebrew city, the shore, the Jerusalem mountains, and the Palestinian villages. Using the etching technique, Abramson constructed a negative shadow of the local landscape framed in squares that echo Kazimir Malevich's Black Square. Artistic modernism and national idealism thus come together to form an image which is both iconic and critical.

לארי אברמסון

(נ' 1954, דרום אפריקה; חי ופועל בישראל)

נוף ישראלי (עם גוטמן, טפלה, איזנשר, שטיינהרדט, סימון ושור), 2008, תצריב, שעווה רכה ואקווינטה, 80x240 ס"מ

הודפס והוצא לאור על ידי סדנת ההדפס ירושלים

לארי אברמסון הרכיב נוף היברידי מצלליות של קטעי ציורים המתארים את נופי הארץ, פרי יצירתם של שישה ציירים ישראלים מתקופות שונות. קו הנוף המתקבל מכיל את הקיבוץ ואת העיר העברית, את החוף, את הרי ירושלים ואת הכפרים הפלסטיניים. באמצעות טכניקת התצריב יצר אברמסון תשליל של הנוף המקומי, ממוסגר בתוך ריבועים שחורים, המהדהדים את הריבוע השחור של קזימיר מלביץ'. כך מתמזגים מודרניזם אמנותי ואידיאליזם לאומי לכדי דימוי, שהוא איקוני וביקורתי בעת ובעונה אחת.

Hila Lulu Lin Farah Kufer Birim
(b. 1964, Israel; lives and works in Israel)

Scoliosis 002, 2007, etching, scraped aquatint, photo-etching, embossing on perforated plate, and screenprint, 20x404 cm

Printed and published by the Jerusalem Print Workshop as part of the project
"Wandering in the Print Space" (2007)

Hila Lulu Lin Farah Kufer Birim, a multi-disciplinary artist, presents a panoramic view of Jerusalem made of multiple prints, each created with a different technique, each presenting a symbolic but partial image—sometimes abstract and sometimes figurative; at times violent, at others humorous. The resulting landscape is crooked, fragmentary, beautiful as a jewel, yet hurting and tormented like a human body.

הילה לולו לין פרח כפר בירעים
(נ' 1964, ישראל; חיה ופועלת בישראל)

עקמת 002, 2007, תצריב, אקוויטינטה משויפת, תצריב צילומי, תבליט על לוח מחורר והדפס רשת, 20x404 ס"מ

הודפס והוצא לאור על ידי סדנת ההדפס ירושלים כחלק מן הפרויקט
"שיטוטים בחלל ההדפסי" (2007)

הילה לולו לין פרח כפר בירעים, אמנית רב-תחומית, מציגה מראה פנורמי של ירושלים, המורכב מהדפסים רבים, כל אחד מהם עשוי בטכניקה שונה, כל אחד מהם מציג דימוי סמלי או חלקי – לעתים מופשט ולעתים פיגורטיבי, לעתים אלים ולעתים הומוריסטי. הנוף המתקבל הוא רעוע, מקוטע, יפה כתבשיט, אך כואב ומתייסר כגוף אנושי.

פיטר יעקב מלץ
(נ' 1954, דרום אפריקה; חי ופועל בישראל)

צליינות למרכז האדמה, 2018, תבליט גבס וגבס פולימרי, 200x592x40 ס"מ

הטריפטיון צליינות למרכז האדמה הוא תבליט תלוי-מקום, שנוצר במיוחד עבור קסיה ועבור הקיר המסוים, שעליו הוא תלוי. הוא מורכב מיצירות מרובות, שנוצרו במהלך מסע "צליינות", שערך פיטר יעקב מלץ בירושלים לצורך העבודה. זהו מסע עלייה לרגל ללבה של ירושלים, הנחשבת במסורות מסוימות כמרכז האדמה, טבור העולם. המסע, שראשיתו בקסיה, מול שכונת ימין משה, בחלקה המערבי של העיר, והמשכו – אל לב לבה של העיר העתיקה בצד המזרחי, לעבר הר הבית והכותל המערבי. התבליט מכיל סמלים של ירושלים השמימית, כגון מעגלים ואריות, ולצדם סימני דרך יומיומיים, כמו פתחי ביוב, שערים וצמחייה.

Peter Jacob Maltz

(b. 1973, England; lives and works in Israel)

Pilgrimage to the Center of the Earth, 2018, plaster and polymer plaster relief, 200x592x40 cm

A site-specific relief created especially for Cassia and this specific wall, the triptych Pilgrimage to the Center of the Earth comprises multiple casts created during a route of "pilgrimage" taken by Peter Jacob Maltz in Jerusalem in preparation for this work. It is a journey into the heart of Jerusalem, which is considered in some traditions as the center of the universe, the omphalos or navel of the world. The journey began at Cassia, opposite the Yemin Moshe neighborhood in West Jerusalem, advancing into the heart of the old city in the Eastern part, to the Temple Mount and the Western Wall. The relief contains symbols of the celestial Jerusalem, such as circles and lions, alongside everyday signs of the city, such as sewage manholes, arches and vegetation.

שי עיד אלוני
(נ' 1974, ישראל; חי ופועל בישראל)

מגן, 2019, עץ, צבע ולכה, 80x60x30 ס"מ

שי עיד אלוני, פסל ואמן מיצב, בוחן בעבודותיו את היחסים שבין גוף, אובייקט ומקום, באמצעות חקירת המקודש והמחולן, הטקסי והיומיומי. הפסל מגן מאזכר מאות שנים של קרבות ושל לוחמים במאבק על "ארץ הקודש" ועל ה"עיר הקדושה", ההופכים כאן לדמות משחקית דמויית רובוט.

Shay Id Alony

(b. 1974, Israel; lives and works in Israel)

Protector, 2019, wood, paint, and varnish, 80x60x30 cm

Sculptor and installation artist Shay Id Alony explores the interrelations between body, object, and place by delving into the sacred and the profane, the ritualistic and the mundane. The sculpture Protector alludes to centuries of battles and warriors fighting over the "Holy Land" and the "Holy City," who are transformed in his work into a robot-like pawn.

שי עיד אלוני (ממול)
(נ' 1974, ישראל; חי ופועל בישראל)

חמורו של המשיח, 2019, עץ, צבע ולכה, 35x30x120 ס"מ

שי עיד אלוני, פסל ואמן מיצב, בוחן בעבודותיו את היחסים שבין גוף, אובייקט ומקום, באמצעות חקירת המקודש והמחולן, הטקסי והיומיומי. הפסל חמורו של המשיח עוסק ברעיון הגאולה, האמורה להתחיל בירושלים, אולם הוא אינו מתאר את דמותו של המשיח, אלא את חמורו, ואותו חמור הוא יצור דמיוני, מצחיק וחלומי, במידת מה אף ילדותי.

Shay Id Alony (opposite)
(b. 1974, Israel; lives and works in Israel)

The Messiah's Donkey, 2019, wood, paint, and varnish, 35x30x120 cm

Sculptor and installation artist Shay Id Alony explores the interrelations between body, object, and place by delving into the sacred and the profane, the ritualistic and the mundane. The sculpture The Messiah's Donkey addresses the concept of salvation, which is said to start in Jerusalem. It depicts not the messiah, however, but his donkey, and that donkey is an imaginary creature, funny, dreamy, and even childish.

אסתר שניידר

(נ' 1978, ישראל; חיה ופועלת בישראל)

עבודותיה של אסתר שניידר הותאמו במיוחד עבור עמודי מבואת קסיה. הן מצויות בתווך שבין קישויות לקדושה, בין אמונה וטקסיות לבין מודרניזם וחיפוש אחר הרוחניות והטרנסצנדנטיות, הטמונות בצורה, בצבע ובמקצב הטהור. באמצעות חומרים ופריטים יומיומיים יוצרת האמנית רישומים/מבנים בחלל, המחברים בין פאר של מלבושים דתיים מסורתיים, פרוכות ובדים טקסיים יהודיים ואחרים, לבין אורנמנטיקה של מיניאטורות פרסיות ותנועות האוונגרד של ראשית המאה ה-20, כמו הקוביזם והקונסטרוקטיביזם, ובעיקר הסופרמטיזם של קזימיר מלביץ'. המיצבים הרישומיים – קישוטי קיר, מסכות, קמעות, מנדלות והצעות למבנים אדריכליים – מזמנים נגיעה הן בקיטש והן בנשגב. בכותל סופרמטיסטי מנכסת האמנית את רישומיו של אמן האוונגרד הרוסי, אל ליסיצקי, שתרגם את מלביץ' לתלת-ממד, ומלבישה אותם בשכבה נוספת של מלבושים פגאניים ומונותאיסטיים בעת ובעונה אחת, תוך שימוש בקישויות ובחומרים, שהם שוליים ועודפים לכאורה.

Esther Schneider

(b. 1978, Israel; lives and works in Israel)

Esther Schneider's works were especially adapted to the Cassia lobby columns. They oscillate between ornamentation and sanctity; between faith and ritualism, on the one hand, and modernism and the search for spirituality and transcendence in form, color, and pure rhythm, on the other. Using everyday materials and objects, she creates drawings/constructions in space that connect traditional Jewish garments, Torah curtains, and ritualistic Jewish and other textiles, with the ornamentation of Persian miniatures and with early 20th-century avant-garde ideas, like those of Cubism and Constructivism, and mainly—Kazimir Malevich's Suprematism. These drawing installations—wall decorations, masks, amulets, mandalas, and proposals for architectural construction—touch on both kitsch and the sublime. In Suprematist Wall the artist uses drawings by avant-garde Russian artist El Lissitzky—who translated Malevich's forms into three-dimensional shapes—dressing them in garments both pagan and monotheistic, using ornaments and materials which are ostensibly superfluous and excessive.

אסתר שניידר

(נ' 1978, ישראל; חיה ופועלת בישראל)

כותל סופרמטיסטי, 2013–2019, עץ, וילונות חוטים, פרנזים, שיער מלאכותי, סרטים ונוצות טווס, 230x1300 ס"מ

Esther Schneider

(b. 1978, Israel; lives and works in Israel)

Suprematist Wall, 2013–2019, wood, fringed draperies, fringes, artificial hair, ribbons, and peacock feathers, 230x1300 cm

אסתר שניידר (ממול)
(נ' 1978, ישראל; חיה ופועלת בישראל)

ש"ס וילנה ואורנט, 2019, נוצות טווס, שיער מלאכותי, וילונות חוטים ופרנזים, 1200x230 ס"מ

בעבודה ש"ס וילנה ואורנט נוטלת אסתר שניידר את דימוי השער האדריכלי, המזכיר את ארון הקודש ואת מבנה בית המקדש – דימוי המודפס בפתח התלמוד (ובספרי קודש ובספרים ישנים בכלל), ומשיבה לו את גודלו "הטבעי". מעליו מעופף האורנט – צורה מכונפת בתנוחת תפילה. עבודתיה של שניידר הותאמו במיוחד עבור עמודי מבואת קסיה. הן מצויות בתווך שבין קישויות לקדושה, בין אמונה וטקסיות לבין מודרניזם וחיפוש אחר הרוחניות והטרנסצנדנטיות, הטמונות בצורה, בצבע ובמקצב הטהור. באמצעות חומרים ופריטים יומיומיים יוצרת האמנית רישומים/מבנים בחלל, המחברים בין פאר של מלבושים דתיים מסורתיים, פרוכות ובדים טקסיים יהודיים ואחרים, לבין אורנמנטיקה של מיניאטורות פרסיות ותנועות האוונגרד של ראשית המאה ה-20, כמו הקוביזם והקונסטרוקטיביזם, ובעיקר הסופרמטיזם של קזימיר מלביץ'. המיצבים הרישומיים – קישוטי קיר, מסכות, קמעות, מנדלות והצעות למבנים אדריכליים – מזמנים נגיעה הן בקיטש והן בנשגב.

Esther Schneider (opposite)
(b. 1978, Israel; lives and works in Israel)

Vilna Shas and Orant, 2019, peacock feathers, artificial hair, fringes, and fringed draperies, 230x1200 cm

In Vilna Shas and Orant Esther Schneider addresses the image of the architectural arch which recalls the Ark of the Covenant and the Temple—an image which is printed at the beginning of the Talmud (and in many ancient and religious books), reinstating it with its "natural" dimensions. Above it, she created the Orant—a winged form in prayer posture. Schneider's works were especially adapted to Cassia's lobby columns. They oscillate between ornamentation and sanctity; between faith and ritualism, on the one hand, and modernism and the search for spirituality and transcendence in form, color, and pure rhythm, on the other. Using everyday materials and objects, she creates drawings/constructions in space that connect traditional Jewish garments, Torah curtains, and ritualistic Jewish and other textiles, with the ornamentation of Persian miniatures and with early 20th-century avant-garde ideas, such as those of Cubism and Constructivism, and mainly—Kazimir Malevich's Suprematism. These drawing installations—wall decorations, masks, amulets, mandalas, and proposals for architectural construction—touch on both kitsch and the sublime.

אתי שוורץ

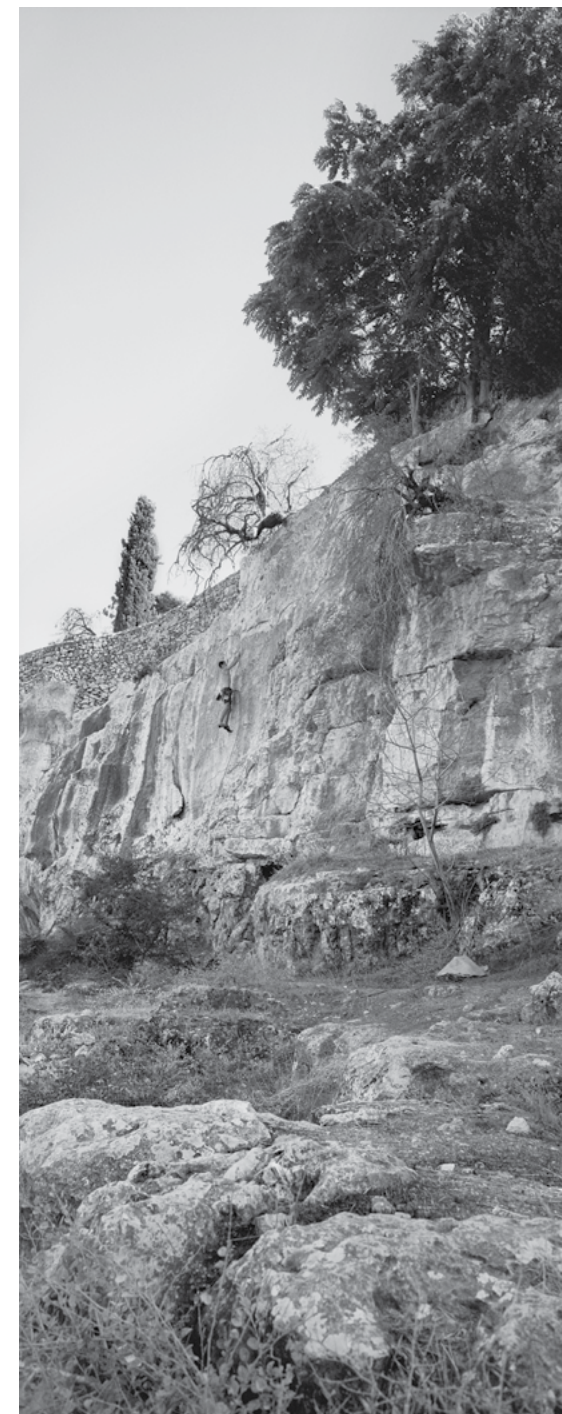
(נ' 1970, ישראל; חיה ופועלת בישראל)

שני תצלומיה של אתי שוורץ מתמקדים בגיא בן הינום בירושלים, הנזכר רבות במקרא, וכיום מזוהה כעמק הנמצא מדרום לעיר העתיקה, מקיף את הר ציון ומתחבר במזרח לנחל קדרון. הוא חוצץ בין ירושלים המזרחית למערבית, ובין השנים 1948–1967 היה חלק משטח ההפקה על פי האמונה, זהו מקור השם "גיהנום", שאליו מגיעים החוטאים לאחר המוות. הוא מזוהה גם כמקום פולחן המולך, שהתקיים בזמנו של הנביא ירמיהו. שוורץ מובילה את מבטו של הצופה מעלה ומטה לאורך "קירות" הגיא, אל ההיסטוריה ואל הארכיאולוגיה, שלוכד הנוף בתוכו כמו היה כמוסת זמן.

Etty Schwartz

(b. 1970, Israel; lives and works in Israel)

Etty Schwartz's two photographs focus on the Valley of Hinnom (Gehenna) in Jerusalem, often mentioned in the bible. Today it is identified as the valley to the south of the Old City surrounding Mount Zion, which converges with the Qidron stream in the East. A part of the no-man's land between 1948 and 1967, it forms a barrier between East and West Jerusalem. Gehenna is associated with the Hebrew word for "hell" (gehenom), to which sinners are sent after their death. It is also identified as the site of the Molech sacrifice held in prophet Jeremiah's time. Schwartz leads the viewer's gaze up and down the Valley's "walls," through the history and archaeology encased in the landscape like a time capsule.

אתי שוורץ

(נ' 1970, ישראל; חיה ופועלת בישראל)

מתוך הסדרה גיא בן הינום, 2014, הזרקת דיו על נייר ארכיוני,
2 עבודות, 190x75 ס"מ כ"א

Etty Schwartz

(b. 1970, Israel; lives and works in Israel)

From the series Valley of Hinnom, 2014, ink jet print on archival paper,
2 works, 190x75 cm each

מחמוד קייס

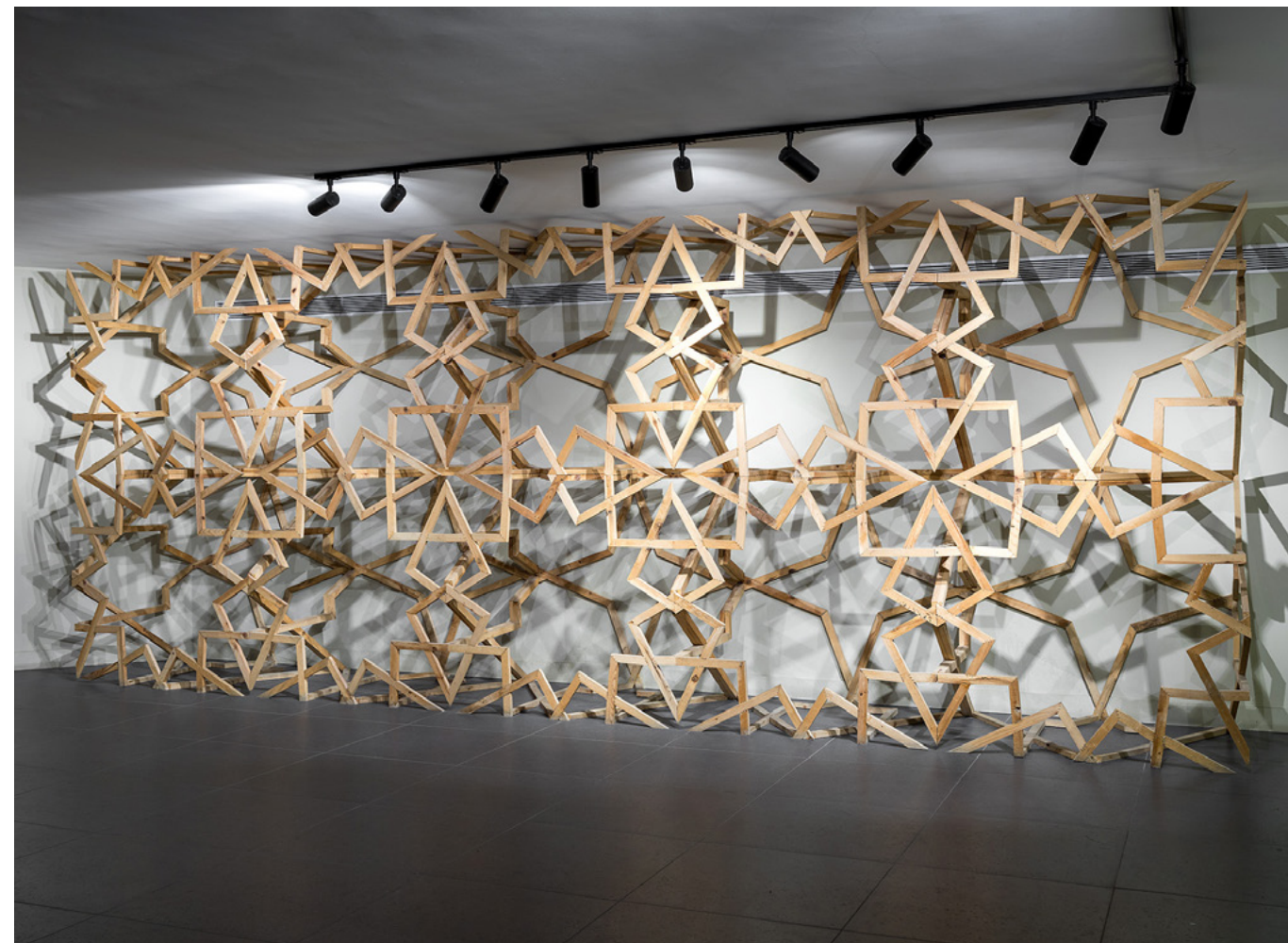
(נ' 1985, ישראל; חי ופועל בישראל)

מחמוד קייס יוצר מבנים המבוססים על הצורה האורנמנטלית המוסלמית המסורתית של הערבסקה. מתוך היחידה הבודדת הוא מרכיב מבנה גדול-ממדים, חד פעמי, המותאם למקום ועשוי מחלקי עץ פשוט, בלתי צבוע, שכמו ניתן לפירוק ולהרכבה, כמעין ערכת איקאה. מחד גיסא, המבנה מציב את רעיון האינסופיות של הערבסקה כנוכחות מרחבית, שצורתה מסמנת זהות ותרבות; מאידך גיסא, המבנה תלוש ומנותק מהקשר בשל הקו המודרניסטי המופשט והמתומצת שלו. באמצעות פער זה מעלה קייס שאלות על תרבות האסלאם לעומת תרבות המערב ועל שייכות לעומת תלישות וזרות. סוגיות אלה מתחדדות מתוך הצבתו של הפסל, העשוי משאריות פח ממכוניות שנפגעו בתאונות. קייס הופך את שאריות החומר לפסל מודרניסטי בוהק, שאופן הצבתו במלון מאפשר את השתקפות מבנה הערבסקה בתוכו.

Mahmood Kaiss

(b. 1985, Israel; lives and works in Israel)

Mahmood Kaiss creates structures based on the traditional Islamic ornamental form of the arabesque. From the discrete unit he constructs a unique, large-scale site-specific structure, made of plain, unpainted wood elements that may ostensibly be disassembled and reassembled, like an IKEA kit. On the one hand, the structure introduces the infinite quality of the arabesque as a spatial presence whose form represents identity and culture; on the other hand, the structure is detached from all context due to its concise abstract modernist line. Through this gap, Kaiss raises questions regarding Islamic culture versus Western culture, affiliation versus foreignness and dissociation. These questions are brought into sharper focus through the installation of the sculpture made of scrap metal from cars damaged in accidents. Kaiss transforms these scraps of matter into a glowing modernist sculpture whose mode of installation enables the structure of the arabesque to be reflected in it.

מחמוד קייס

(נ' 1985, ישראל; חי ופועל בישראל)

ערבסק #3, 2019, הצבת עץ, 220x550x30 ס"מ

Mahmood Kaiss

(b. 1985, Israel; lives and works in Israel)

Arabesque #3, 2019, wood installation, 220x550x30 cm

דור גז

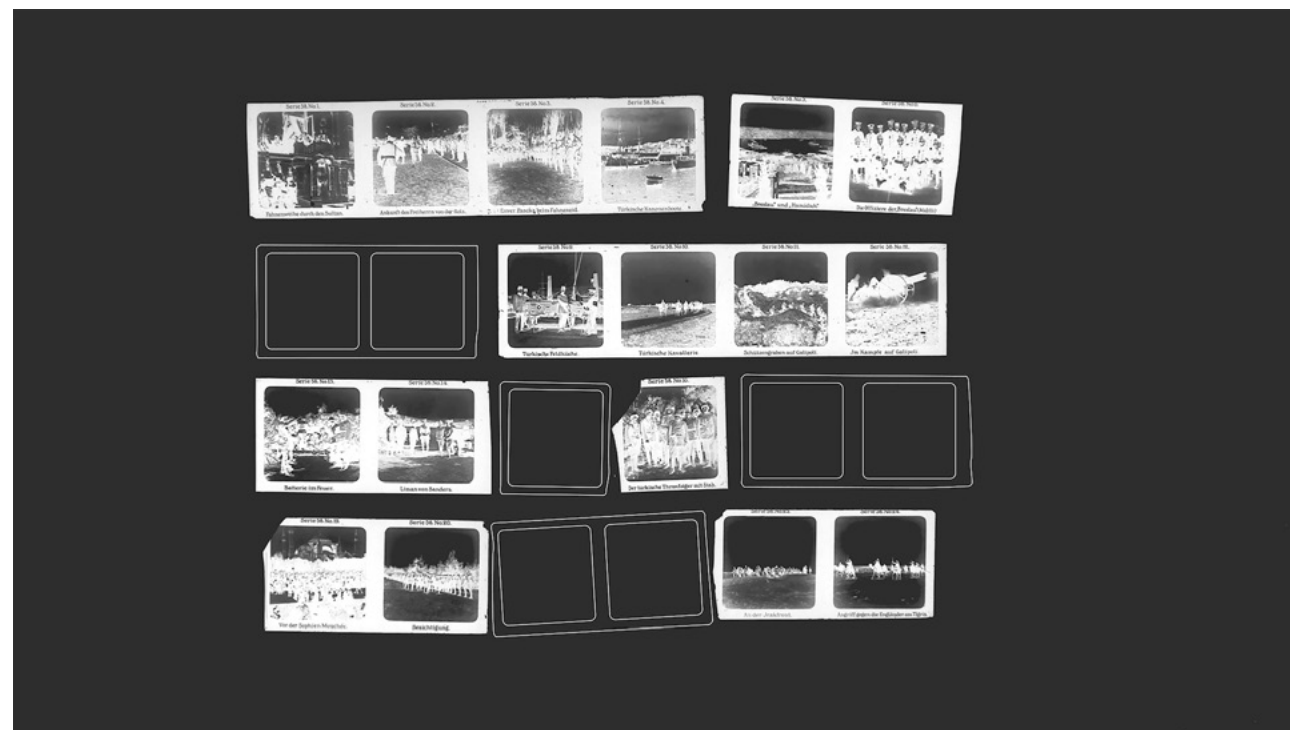
(נ' 1980, ישראל; חי ופועל בישראל)

הצבת הווידאו המלחין היא חלק מטרילוגיית האיש החולה של אירופה של דור גז. כותרת הטרילוגיה מצטטת מונח, שנטבע בשלהי המאה ה-19 ותיאר את האימפריה העות'מאנית הגוועת והמתפוררת. גז מגולל את סיפורו של המלחין הארמני, האגופ, שמשפחתו גורשה מהעיר קוטאיה לירושלים במהלך מלחמת העולם הראשונה, בזמן רצח העם הארמני. הוא מתלווה להאגופ בביקורו באתרים הקדושים בארמניה דהיום. המלחין מצביע על הזיקה שבין מעשה ההלחנה לבין נופיה של ארמניה, ועומד על כך, שאת לחניו על ארמניה ישלים רק לאחר ביקורו במקום. בעת הנסיעה לאתרים הקדושים נשמעת ברקע שיחת רדיו ארכיונית בין קומיטאס לבין סוני, שני מלחינים ארמנים ידועים מראשית המאה הקודמת, המשווים את פעולת ההלחנה למסע ומצביעים על הקשר שבין אמנות ההלחנה לבין נופיה של ארמניה.

Dor Guez

(b. 1980, Israel; lives and works in Israel)

The video installation *The Composer* is a part of Dor Guez's trilogy, *The Sick Man of Europe*. Its title quotes a term coined in the late 19th century to describe the moribund, disintegrating Ottoman Empire. Guez unfolds the story of Hagop, an Armenian composer whose family was expelled from Kütahya to Jerusalem in World War I, during the Armenian genocide. Guez accompanies Hagop on his first visit to holy sites in contemporary Armenia. Pointing to a link between his musical practice and Armenia's landscapes, the composer is set on completing his Armenian tunes only after visiting the country. On their way to the holy places, an archival radio conversation between Komitas and Suni--two renowned early 20th-century Armenian composers--is heard in the background. The two compare writing music to a journey, indicating an affinity between the art of musical composition and the landscapes of Armenia.

דור גז

(נ' 1980, ישראל; חי ופועל בישראל)

המלחין, 2017, הצבת וידאו, 10 דק'

Dor Guez

(b. 1980, Israel; lives and works in Israel)

The Composer, 2017, video installation, 10 min

מידד אליהו

(נ' 1983, ישראל; חי ופועל בישראל)

הליכת אמצע, 2019, פיגמנט, ורניש, ופולקס, 150x200, 400x200 ס"מ

עבודת הקיר הליכת אמצע מבטאת את הקיום המתוח וההרמוני בו זמנית במרחב העיר: מצד אחד, צל המיתוסים של המקום, ומצד אחר – תנועה אנושית פשוטה ושגרתית של תושבים, החיים בעירם. העבודה עוסקת בזיקות ובהשפעות ההדדיות, המתקיימות בין הפרט לבין המקום. הפיכת המקום לחלק מן הזהות, מן הפיזיות ומאופי הקיום של הפרט היא אפשרות מטרידה ומנחמת כאחת. המִקום המתואר בעבודה מתייחס לצומת הדרכים שבו ממוקם המלון, המחבר מגוון שכבות היסטוריות, סגנונות ותקופות בנייה, וכן קבוצות ופרטים שונים החיים בעיר. הדמויות המהלכות בו מבוססות על עובדי המלון ואורחיו, וצוירו ברובן במקום עצמו, מתוך התבוננות ישירה

Meydad Eliahu

(b. 1983, Israel; lives and works in Israel)

Mid Walk, 2019, pigment, varnish, and metal leaf on wall and canvas, 150x200, 400x200 cm

The wall piece Mid Walk expresses the harmonious yet tense existence in the urban sphere of Jerusalem. On the one hand, the weight of myths associated with the place, and on the other – the simple, routine movement of the city residents. The work addresses the mutual affinities and influences between the individual and the physical place. The possibility of the place becoming a part of a person's identity, physique, and being is both disturbing and comforting. The place depicted in the work refers to the specific crossroad where Cassia is located, which connects historical strata, architectural elements, and building styles from different periods, as well as members of the city's various communities. The portrayed figures are based on hotel visitors and workers and were painted, for the most part, from direct observation on site.

אילת כרמי (נ' 1967, ישראל; חיה ופועלת בישראל)
ומירב הימן (נ' 1972, ישראל; חיה ופועלת בישראל)

דרך דוד המלך, 2019, טפט בחיתוך לייזר ובחיתוך ידני על זכוכית, טריפטיכון, 128x128 ס"מ כ"א

דרך דוד המלך, עבודה תלוית-חלל, שיצרו אילת כרמי ומירב הימן במיוחד עבור קסיה, מתפרשת על פני שלושה חלונות ומתייחסת לשלושה ממדים: גוף, זמן ומקום. דמות האישה כגיבורה מופיעה בשלושת החלונות. היא נושאת את הזמן ומכוונת אותו באמצעות מכשירי מדידה. דמותה משולבת במוטיבים של ציפורים ושל צמחים אנדמיים, האופייניים לסביבת המלון. סגנון העבודה מהדהד את זרם האמנות הבצלאלית בירושלים של ראשית המאה ה-20, ובעיקר את יצירתו של אפרים משה ליליין. העבודה מייצרת דיאלוג בין פנים לחוץ, בין אור לחושך, בין גלוי לנסתר. המתח שבמרכזה נוצר בין השעון העתיק לבין הגוף הנשי ובין צורות גרפיות לבין רישום מהתבוננות במודל. כך נוצרת הכלאה מוזרה בין אדם למכונה, כאשר הטבע הגזר והמוקפא מהווה חלק בלתי נפרד מן השילוש: אדם-טבע-מכונה. ניתן להתבונן בעבודה משני כיוונים בהתאם למצב השמש: בשעות היום היא נראית כלפי פנים, כאשר אור השמש חודר מבעד לחלקיה השקופים, ואילו בשעות החשכה מתחלפים הצדדים, ואור המלון הוא המייצר את הדימוי כלפי חוץ. מעצם השתנותה של העבודה במהלך היממה היא טומנת בחובה את ממד הזמן, ולא רק עוסקת בו

Ayelet Carmi (b. 1967, Israel; lives and works in Israel)

Meirav Heiman (b. 1972, Israel; lives and works in Israel)

King David Road, 2019, laser-cut and hand cut wallpaper on glass, triptych, 128x128 cm each

King David Road, Ayelet Carmi and Meirav Heiman's site-specific work, was created especially for Cassia; it extends over three windows and alludes to three dimensions: body, time, and place. All three windows feature a heroine who carries time, adjusting it with the aid of measurement devices. Her figure is intertwined with motifs of plants and birds endemic to the Hotel's immediate environment. The style echoes that of the Bezalel School in early 20th-century Jerusalem, especially the work of E.M. Lilien. The work initiates a dialogue between interior and exterior, light and darkness, overt and covert. The tension at its core lies between the ancient clock and the female body, and between graphic forms and model drawing from observation. An odd hybrid is thus created between man and machine, the cut-out frozen nature being an integral part of the trinity man-machine-nature. The work may be viewed from either side, according to the position of the sun. During the day it is viewed inward, as the sunlight penetrates its transparent parts, whereas at night the sides switch and the artificial light inside the hotel projects the image outward. By virtue of its variability throughout the day, the work not only discusses the dimension of time, but also contains it.

נבט יצחק

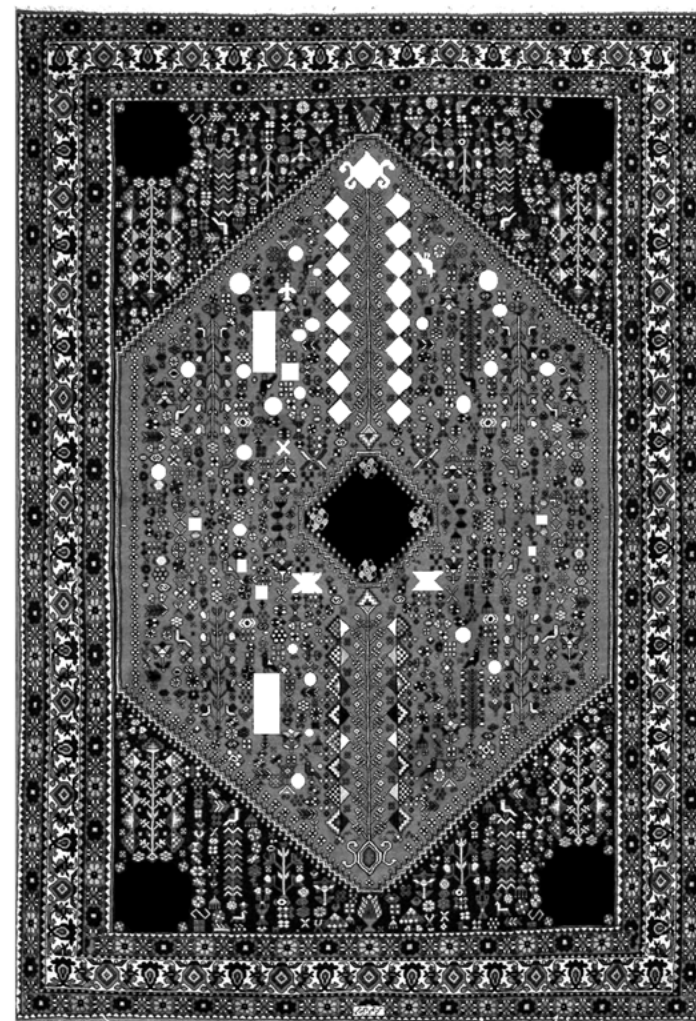
(נ' 1975, ישראל; חיה ופועלת בישראל)

נבט יצחק מתחקה בעבודותיה אחר אגדות, מיתוסים והיסטוריות, ובד בבד גם אחר החיים העכשוויים, הלכודים בשטיחים. בתוך הסדר התבניתי והדגם הסבוך של השטיחים הווירטואליים שהיא יוצרת, היא מנפשה את המרכיבים השונים של העלילות, הזיכרונות, המסורות והתרבות, ומעניקה להם חיים חדשים. אלו הם תמיד שטיחים אוריינטליים – פרסיים, אפגניים, טורקיים – המשמשים לה כבדי ציור שוקקי חיים. בעבודה עניין של שחור ולבן, אחת מעבודותיה המוקדמות, מבטלת יצחק את הצבעוניות ומותירה את הצורניות המשתנה בדגם השטיח האוריינטלי בשחורים-לבנים ואפורים. השטיח התלוי מעלה על הדעת מעין מבנה דו-ממדי נשגב, המתפרק מחלקיו, אשר נופלים אט-אט לאופק דמיוני ויוצרים להרף עין קו רקיע של עיר חלום, עתידנית או עתיקה מאוד, ולו רק כדי לשוב לצורתם המקורית, אל השטיח.

Nevet Yitzhak

(b. 1975, Israel; lives and works in Israel)

Nevet Yitzhak traces legends, myths, and histories, as well as contemporary life, which are encapsulated in carpets. Within the order and tangled pattern of her virtual carpets, she animates the different elements of the plots, memories, traditions, and culture, infusing them with a new life. Always oriental—either Persian, Afghan, or Turkish—the carpets function as bustling canvases. In *A Matter of Black and White*, one of her earliest works, Yitzhak eliminates color, leaving the changing forms in the oriental carpet in black-and-white and shades of gray. The hung carpet calls to mind a gradually dismembered lofty two-dimensional construction, whose falling parts momentarily form the skyline of a fantastic city, whether futurist or very ancient, only to return to their original form, to the carpet.

נבט יצחק

(נ' 1975, ישראל; חיה ופועלת בישראל)

עניין של שחור ולבן, 2013, הצבת וידאו, 8 דק', לופ

Nevet Yitzhak

(b. 1975, Israel; lives and works in Israel)

A Matter of Black and White, 2013, video installation, 8 min, loop

FP0

טל בטיט

(נ' 1988, ישראל; חי ופועל בישראל)

בָּלְאִיִּים, 2017–2019, חומר קרמי, טרקוטה וגלזורה, גובה: 30–80 ס"מ

הפרויקט בלאיים נבט מתוך הרעיון של שימוש בתאונות, שהן חלק בלתי נפרד מתהליך העבודה הקרמי, ופיתוח טכניקה מיוחדת על בסיס תאונות אלה. טל בטיט משתמש בדיגוי כדבק, כאשר החלקים נשרפים ונצבעים בנפרד, מורכבים זה על גבי זה ויוצרים צורה. הצורה מוכנסת לתנור והופכת את החלקים לשלם אחד. הפרויקט עוסק בניגודים ובשילובים יוצאי הדופן ביניהם. בטיט עיצב שורה של כדים, המשלבים עולמות שונים: תרבות עתיקה, שהיא פונקציונליסטית ואינטואיטיבית, עם התרבות הנוכחית של המיידיות ושל הטכנולוגיה; צורות עתיקות עם צורות המיוצרות במחשב; מרקם מט ומרקם מבריק, גס וחלק; צבע החמר האדום-חום הטבעי וצבעים מבריקים ופופיים; ומעל לכול – רצינות עם משחקיות והומור.

Tal Batit

(b. 1988, Israel; lives and works in Israel)

Hybrids, 2017–2019, terracotta and glazed ceramics, h: 30–80 cm

The project Hybrids germinated from the idea of using the accidents, which are intrinsic to ceramic practice, and develop a unique technique based on them. Tal Batit uses the glaze as glue. The parts are cast, fired, colored, and glazed separately. Subsequently, they are assembled atop one another to create a form which goes into the kiln, where all the parts fuse into a single piece. The project addresses opposites and their unusual combinations. Batit designed a series of vases blending antithetical worlds: functional and intuitive ancient cultures are fused with our present-day instant, technological culture; ancient forms are fused with computer-generated forms; matte and glossy, coarse and smooth textures; the natural red-brown color of the terracotta is fused with bright, saturated, pop-like colors; and most of all, seriousness is fused with playfulness and humor.

דבורה מורג

(נ' 1949, ישראל; חיה ופועלת בישראל)

מצלול, 2019, מיצב תקרה, טכניקה מעורבת, מידות משתנות

"כי מה שלא יוכל לגלות עומק ההשגה בדיבור, יורנה ויגלנה בניגון" - רבי שניאור זלמן מלאדי מן התקרה משתלשלים שברי כלים, המשמשים בשגרת היומיום ובמעבדה, משולבים באובייקטים נוספים. הסביבה משתקפת מבעד לכלי הזכוכית ומהדהדת בתוכם, והשקיפות מאפשרת התמזגות של האובייקט בסביבתו. לדברי דבורה מורג, שתי תכונות משכו אותה לזכוכית: השקיפות והעדינות, זאת בנוסף לשבירות שלה: "אמנם הזכוכית היא חומר, אך כשהיא תלויה מן התקרה, שקיפותה ועדינותה מעוררות תחושה של רוחניות, של חומר נטול מסה, ובה בעת היא טומנת בחובה את סכנת ההתנפצות. שני צלילים אפשריים: צליל מופלא של פעמוני זכוכית וצליל קשה של זכוכית מתנפצת, והסכנה הכרוכה בכך. ההטרונגניות של העיר באה לידי ביטוי הן ברמה החזותית והן ברמת השמע; היא כמו תיבת תהודה לצלילים הרבים והשונים, הממלאים את חלל העיר. הצלילים המגוונים של היומיום "וקולות התפילה והקדושה מתערבבים זה בזה, חיים זה לצד זה, ויחדיו מייצרים קיום עדין ושבירי".

Dvora Morag

(b. 1949, Israel; lives and works in Israel)

Melodies, 2019, mixed media ceiling installation, variable dimensions

"Speech is the quill of the heart, and song is the quill of the soul" - Rabbi Shneur Zalman of Liadi Fragments of domestic and laboratory glass vessels, combined with other objects, are suspended from the ceiling. The setting is reflected through the glass and resonates within the vessels. The transparency allows the object to blend with its environment. According to Dvora Morag, two qualities attracted her to glass: its transparency and delicacy, in addition to its fragility: "Although glass is material, when it hangs from the ceiling, its transparency and delicacy evoke a sense of spirituality, of a massless substance; at the same time, it carries the danger of shattering. There are two potential sounds: the marvelous sound of glass bells and the harsh sound of breaking glass and the danger involved. The city's heterogeneity is manifested on both the visual and the audio levels; the work is like a sounding board for the many different sounds permeating the cityscape. The various sounds of prayer and sanctity coexist and blend, spawning a fine, fragile existence."

פרנק מייזלר
(1925, פולין – 2018, ישראל)

ירושלים, 1980, יציקת ברונזה, קוטר: 150 ס"מ, גובה: 250 ס"מ

בפסל מוצגת העיר ירושלים בדמות כדור בהשראת מפות מימי הביניים, שבהן תוארה ירושלים כעיר עגולה בטבור העולם – באומפלוס – שממנה נמדדו כל המרחקים לערים אחרות. הפסל מתאר את רוחה של העיר, את חומותיה העתיקות ואת הבניינים, המשתייכים לתקופות ולתרבויות שונות. לדברי פרנק מייזלר, "אי אפשר להישאר אדיש לירושלים. היא מעוררת השראה, מכעיסה, וכפי שמזהיר אותנו מזמור 137 בספר תהילים, "אם אשכחך ירושלים, תשכח ימיני". בתיה המגוונים של העיר מפגינים אחדות רבת עוצמה, תודות לאבן הירושלמית שממנה נבנו. [...] פיסלתי את החומות המקיפות את העיר על סגנונותיהן השונים, את שבעת השערים הסימבוליים המובילים אל העיר, את הר הבית, את הכנסיות, את המסגדים ואת הכפרים שמסביב לה, החוסים בצל חומותיה. ביקשתי להעביר את האינטנסיביות של ירושלים ואת מהותה – עיר שממנה אני שומר מרחק על שום היותה מקום קדוש, המעניק כה הרבה "ותובע לא פחות".

Frank Meisler
(1925, Poland – 2018, Israel)

Jerusalem, 1980, bronze casting, d: 150 cm, h: 250 cm

The sculpture presents the city of Jerusalem in the form of a sphere, inspired by Medieval maps which depicted Jerusalem as a circular city at the center-the navel, the omphalos-of the world from which all distances to other cities were measured. The sculpture depicts the spirit of the city, its ancient walls and buildings of many styles, periods, and cultures. According to Frank Meisler: It is impossible to be indifferent to Jerusalem: it inspires, it infuriates, and as the 137th psalm warns, one forgets it at one's own peril. The diverse buildings of the city have a powerful unity imposed by the stones from which they are constructed. [...] I sculpted the enclosing walls with their diverse styles; the seven symbolic gates that lead into the city, the Temple Mount, churches, mosques, and the villages that lie outside, in the shadow of its walls. My aim was to convey the intensity and essence of Jerusalem, a city in which I do not live and from which I keep my distance, because it is a Holy Place that gives so much and demands so much."

משה רואס
(נ' 1981, ישראל; חי ופועל בישראל)

ערבה בוכייה, 2021, מיצב תקרה, פליו, מידות משתנות

הערבה הבוכייה מוזכרת באחד ממזמורי התהילים הידועים והמצוטטים ביותר, מזמור קל"ז, שבו מבטאים גולי בבל את געגועיהם לירושלים. פסלי המובייל עשווי הפליז של הערבה הבוכייה (ערבת הבכות), שאותם יצר משה רואס במיוחד עבור המקום, משתלשלים מתקרת הלובי הגבוהה. הם מורכבים מ"ענפים" ומ"עלים" דקים ומוארכים, נוטים כלפי מטה, ובה בעת מתפרסים לצדדים. הם נדמים לטיפות מים או לדמעות, המחוללות במרחב ונעצרות לרגע בתנועתן. הפסלים לוכדים בתוכם משבים של יופי, של געגוע ושל מעברים אפשריים בין שמים לארץ, בין צורה להפשטה.

Moshe Roas
(b. 1981, Israel; lives and works in Israel)

Weeping Willow, 2021, ceiling installation, brass, variable dimensions

The weeping willow is mentioned in one of the best-known and most frequently quoted psalms in the Old Testament, Psalm 137, in which the exiles in Babylon express their longing for Jerusalem. The site-specific brass mobile sculptures of the weeping willow are suspended from the lobby's high ceiling. They consist of thin elongated "branches" and "leaves," inclined downward, while spreading sideways. They resemble drops of water or tears prancing in the air, momentarily halting in mid-dance. The sculptures capture breezes of beauty, eruptions of yearning, and possible transitions between heaven and earth, between figure and abstraction.

Shay Zilberman

(b. 1976, Israel; lives and works in Israel)

Shay Zilberman is an obsessive collector of images, which he finds in photo albums and guides by anonymous photographers created in the last decades of the 20th century. These are books destined for annihilation or oblivion in the digital age, which is constantly producing images that do not need paper to exist. Zilberman is interested in paper as a material, as craft. It serves him as a surface for work as well as a source from which the images emerge. In his collages, both the paper and the images take on a new life, as he performs surgical acts of cutting and gluing in the paper, incorporating discrete drawing gestures in it outlined by means of ink, graphite, and scratching. Zilberman's works, displayed throughout the hotel's rooms and in the corridors on different floors, are scans and prints of collages he created over the past five years. In the original collages, the connection points between the various parts are almost invisible, thus creating unified images on both the material and the conceptual levels. The resulting new compositions and images appear familiar and foreign, logical and absurd, realistic and surrealistic at the same time. According to the artist: "When I bring the analogue collage to the digital world, I scan the works and print enlargements, thus exposing the viewer to the manual processes and various raw materials that make them up. In my work, I organize and re-map materials representing modernist culture, extracted from images which I find in books of architecture and botany, as well as in travel albums from around the world. These materials, which marked the early perception of leisure and mass culture, allow me to retell, in an alternative, current way, the story of the private and collective cultural heritage shaping our identity, consciously and unconsciously."

שי זילברמן

(נ' 1976, ישראל; חי ופועל בישראל)

שי זילברמן הוא אספן אובססיבי של דימויים, שאותם הוא מוצא באלבומי צילום ובמגדירים, שנוצרו בעשורים האחרונים של המאה ה-20 בידי צלמים אנונימיים. אלו הם ספרים שבעידן הדיגיטלי, המייצר ללא הרף דימויים שאינם זקוקים לנייר כדי להתקיים, נועדו לכיליון או לשכחה. הנייר מעניין אותו כחומר, כמלאכה, ומשמש אותו הן כמצע לעבודה והן כמקור שממנו בוקעים הדימויים. בעבודות הקולאז' שלו גם הנייר עצמו וגם הדימויים עוטים חיים חדשים, כאשר הוא מבצע בנייר פעולות כירורגיות של גזירה והדבקה תוך שילוב מחוות רישומיות דיסקרטיות המותוות בדיו, בגרפיט ובפעולת גירוד. עבודותיו של זילברמן, התלויות בכל חדרי המלון ובמסדרונות הקומות, הן סריקות והדפסות של קולאז'ים, שיצר בחמש השנים האחרונות. בקולאז'ים עצמם, נקודות החיבור בין החלקים השונים כמעט בלתי נראות, וכך נוצרת האחדה בדימוי ברמה החומרית והרעיונית גם יחד. הקומפוזיציות והדימויים החדשים הנוצרים נראים מוכרים וזרים בעת ובעונה אחת, הגיוניים ואבסורדיים, מציאותיים וסוריאליסטיים. לדברי האמן: "כשאני מפגיש את הקולאז' האנלוגי עם העולם הדיגיטלי, אני סורק את העבודות ומדפיס בהגדלה, וכך נחשפים לעיני הצופה המהלכים הידניים וחומרי הגלם השונים, המרכיבים אותן. בעבודתי אני מארגן וממפה מחדש חומרים, המייצגים את התרבות המודרניסטית, מתוך דימויים שאני מוצא בספרי אדריכלות, בוטניקה ובאלבומי מסע מהעולם. חומרים אלו, שסימנו את תחילתה של תפישת הפנאי ותרבות ההמונים, מאפשרים לי לספר מחדש, בדרך אלטרנטיבית ועכשווית, את סיפור המורשת התרבותית הפרטית והקולקטיבית, המעצבת את זהותנו במודע ושלא במודע."

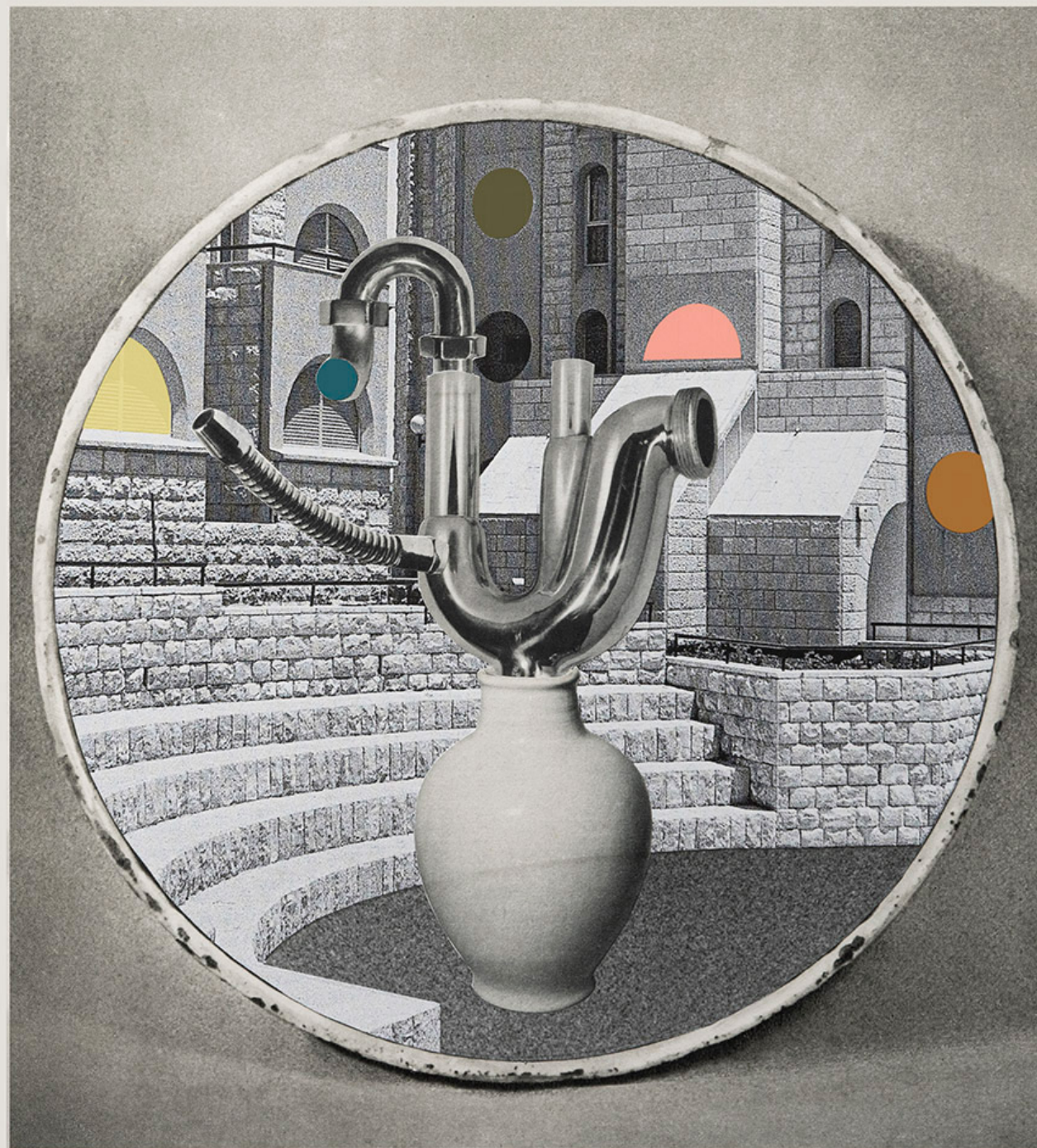

שי זילברמן
(נ' 1976, ישראל; חי ופועל בישראל)

יומן מסע, 2016–2021, הדפסת דיו פיגמנט על נייר ארכיוני, 40x60 – 100x70 ס"מ כ"א

Shay Zilberman
(b. 1976, Israel; lives and works in Israel)

Itinerarium, 2016–2021, pigment print on fine art paper, 40x60 – 100x70 cm each

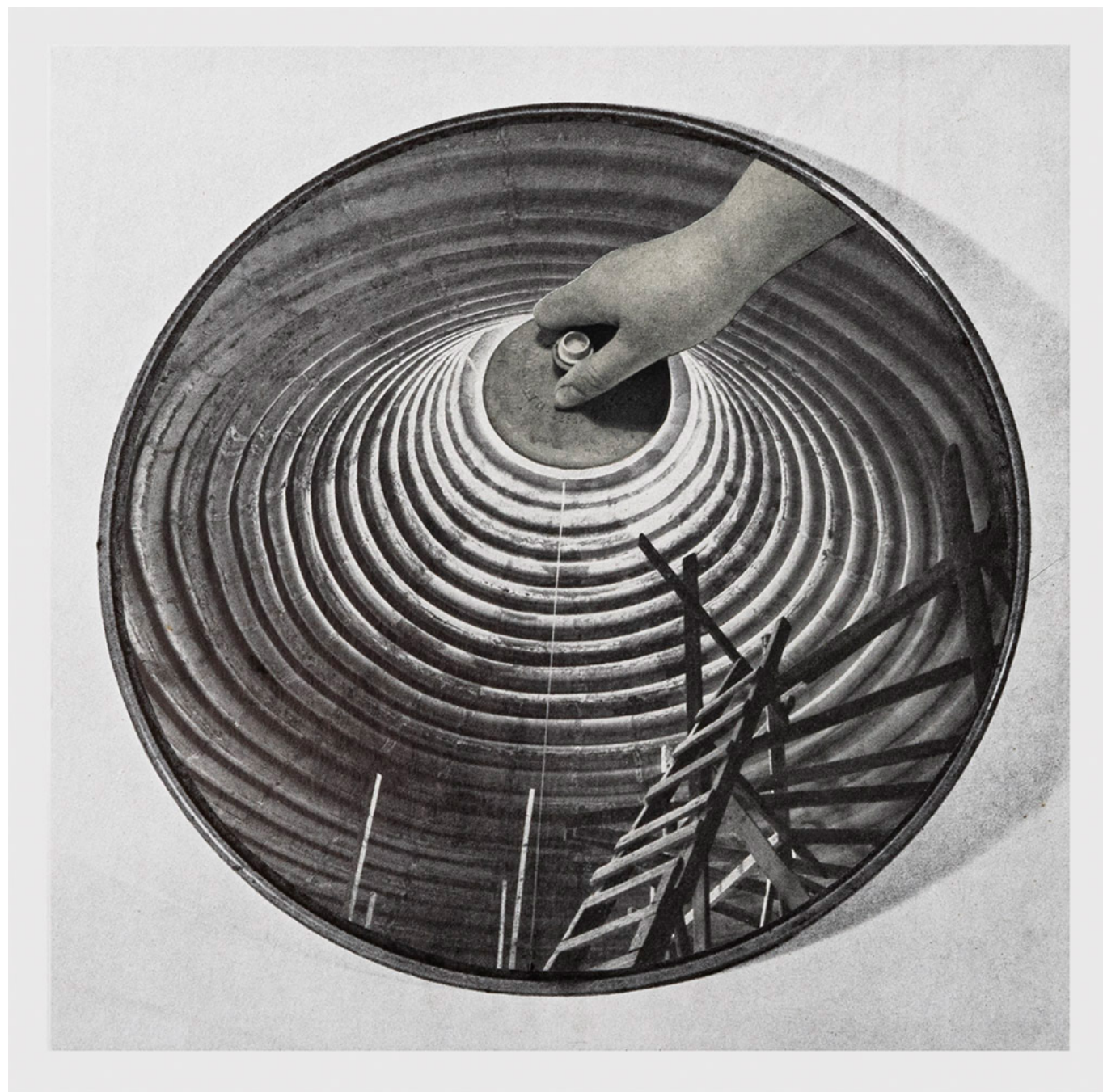

שי זילברמן
(נ' 1976, ישראל; חי ופועל בישראל)

יומן מסע, 2016–2021, הדפסת דיו פיגמנט על נייר ארכיוני, 40x60 – 100x70 ס"מ כ"א

Shay Zilberman
(b. 1976, Israel; lives and works in Israel)

Itinerarium, 2016–2021, pigment print on fine art paper, 40x60 – 100x70 cm each

שי זילברמן
(נ' 1976, ישראל; חי ופועל בישראל)

יומן מסע, 2016–2021, הדפסת דיו פיגמנט על נייר ארכיוני, 100x70 – 40x60 ס"מ כ"א

Shay Zilberman
(b. 1976, Israel; lives and works in Israel)

Itinerarium, 2016–2021, pigment print on fine art paper, 40x60 – 100x70 cm each

שי זילברמן
(נ' 1976, ישראל; חי ופועל בישראל)

יומן מסע, 2016–2021, הדפסת דיו פיגמנט על נייר ארכיוני, 100x70 – 40x60 ס"מ כ"א

Shay Zilberman
(b. 1976, Israel; lives and works in Israel)

Itinerarium, 2016–2021, pigment print on fine art paper, 40x60 – 100x70 cm each

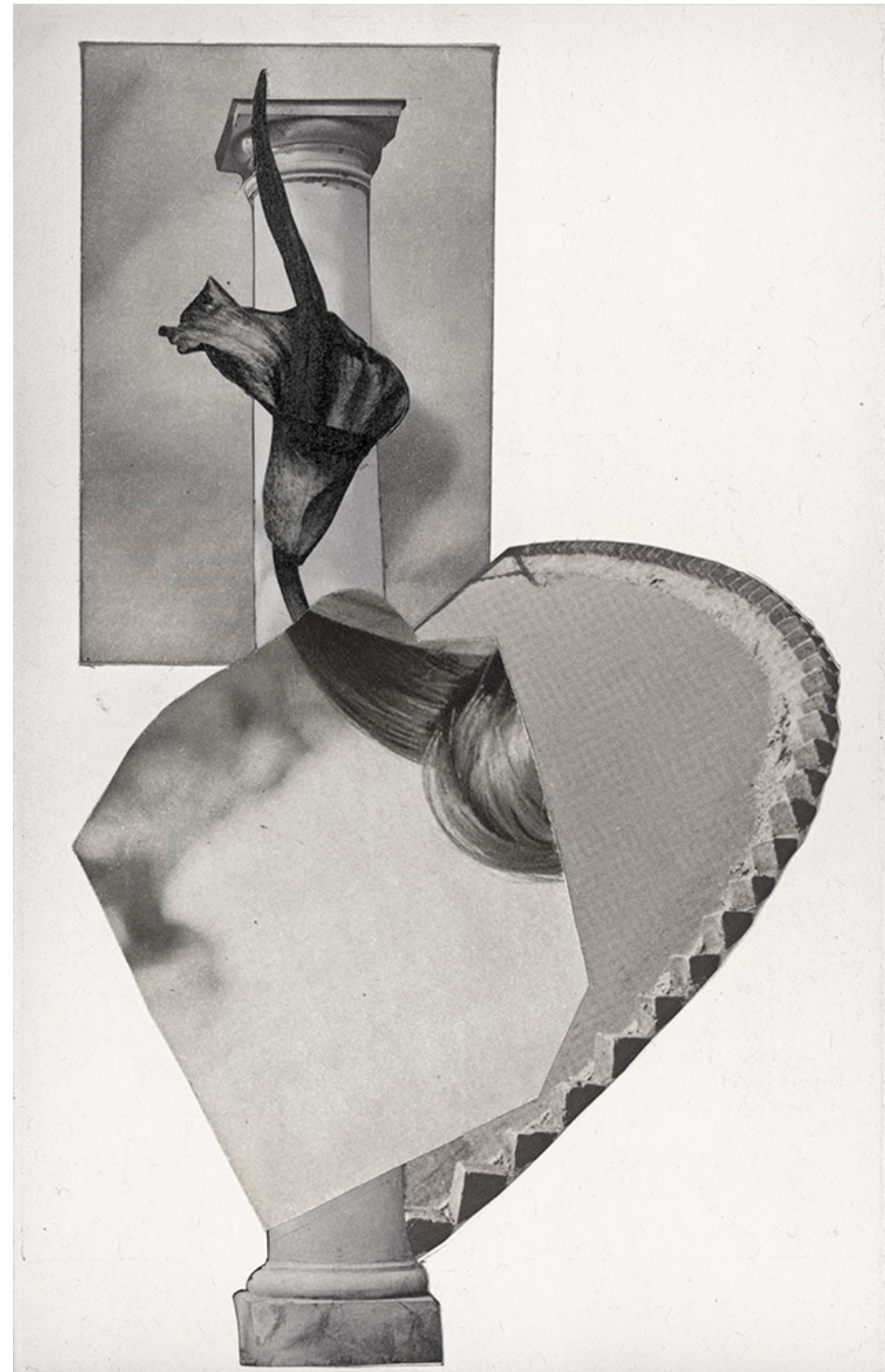

שי זילברמן
(נ' 1976, ישראל; חי ופועל בישראל)

יומן מסע, 2016–2021, הדפסת דיו פיגמנט על נייר ארכיוני, 70x100 – 40x60 ס"מ כ"א

Shay Zilberman
(b. 1976, Israel; lives and works in Israel)

Itinerarium, 2016–2021, pigment print on fine art paper, 40x60 – 100x70 cm each

שי זילברמן
(נ' 1976, ישראל; חי ופועל בישראל)

יומן מסע, 2016–2021, הדפסת דיו פיגמנט על נייר ארכיוני, 70x100 – 40x60 ס"מ כ"א

Shay Zilberman
(b. 1976, Israel; lives and works in Israel)

Itinerarium, 2016–2021, pigment print on fine art paper, 40x60 – 100x70 cm each

שי זילברמן
(נ' 1976, ישראל; חי ופועל בישראל)

יומן מסע, 2016–2021, הדפסת דיו פיגמנט על נייר ארכיוני, 100x70 – 40x60 ס"מ כ"א

Shay Zilberman
(b. 1976, Israel; lives and works in Israel)

Itinerarium, 2016–2021, pigment print on fine art paper, 40x60 – 100x70 cm each

שי זילברמן
(נ' 1976, ישראל; חי ופועל בישראל)

יומן מסע, 2016–2021, הדפסת דיו פיגמנט על נייר ארכיוני, 100x70 – 40x60 ס"מ כ"א

Shay Zilberman
(b. 1976, Israel; lives and works in Israel)

Itinerarium, 2016–2021, pigment print on fine art paper, 40x60 – 100x70 cm each

שי זילברמן
(נ' 1976, ישראל; חי ופועל בישראל)

יומן מסע, 2016–2021, הדפסת דיו פיגמנט על נייר ארכיוני, 100x70 – 40x60 ס"מ כ"א

Shay Zilberman
(b. 1976, Israel; lives and works in Israel)

Itinerarium, 2016–2021, pigment print on fine art paper, 40x60 – 100x70 cm each

שי זילברמן
(נ' 1976, ישראל; חי ופועל בישראל)

יומן מסע, 2016–2021, הדפסת דיו פיגמנט על נייר ארכיוני, 100x70 – 40x60 ס"מ כ"א

Shay Zilberman
(b. 1976, Israel; lives and works in Israel)

Itinerarium, 2016–2021, pigment print on fine art paper, 40x60 – 100x70 cm each

שי זילברמן
(נ' 1976, ישראל; חי ופועל בישראל)

יומן מסע, 2016–2021, הדפסת דיו פיגמנט על נייר ארכיוני, 100x70 – 40x60 ס"מ כ"א

Shay Zilberman
(b. 1976, Israel; lives and works in Israel)

Itinerarium, 2016–2021, pigment print on fine art paper, 40x60 – 100x70 cm each

שי זילברמן
(נ' 1976, ישראל; חי ופועל בישראל)

יומן מסע, 2016–2021, הדפסת דיו פיגמנט על נייר ארכיוני, 100x70 – 40x60 ס"מ כ"א

Shay Zilberman
(b. 1976, Israel; lives and works in Israel)

Itinerarium, 2016–2021, pigment print on fine art paper, 40x60 – 100x70 cm each

